

(Prostou mluvou.)

Mikúlo, Mikúlo! Drcni tam Maculu,
Ať sebou mrskne jak ryba.

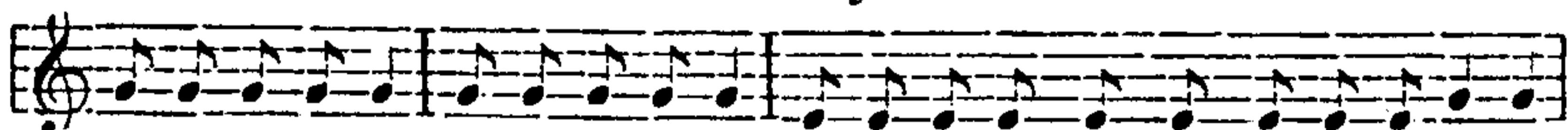
2. Pastýř. (Vstana odpola drcne holí třetího.)

Macúlo, Macúlo!

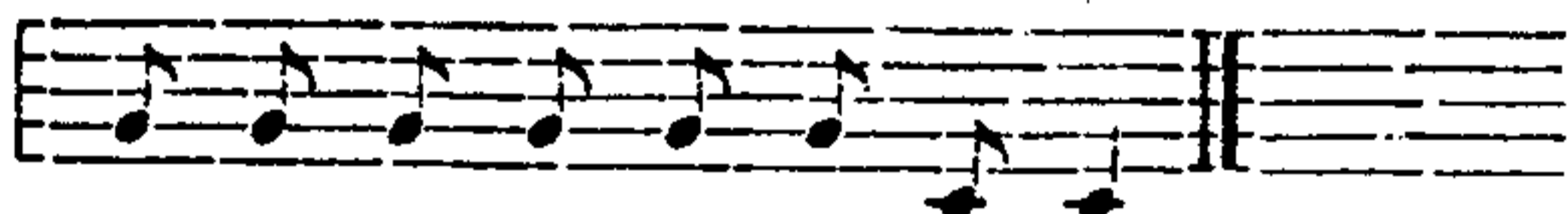
3. Pastýř (odpola vstana, zpívá dle „Hrej Janku“.)

Inu což šlak na mě beře,
Nebo vlk nám ovce dere?
Nebo koliba hoří,
Nebo medvěd stádo moří?

2. Pastýř.

A-ni neho-ří, a-ni nemo-ří, a-le slyšel jsem hlas andělský s nebe

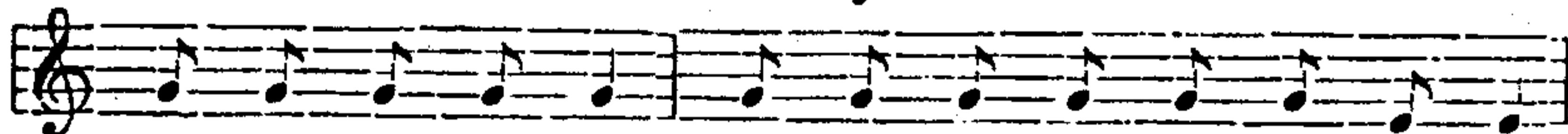

pre-čo ta-ké bu-dím te-be. ⁶⁾

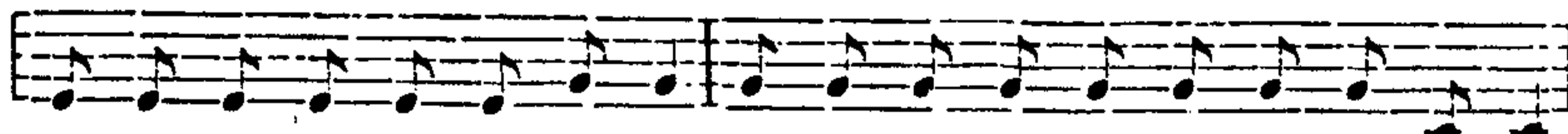
3. Pastýř (předešlému připodobněným recitativem.)

Nepleť koše, nemáš toše! ⁷⁾
Veru se ti něco ze sna zdálo,
Že na tebe s nebe volalo.
Veru koza zabřečela,
Tys myslil, že hlas anděla.

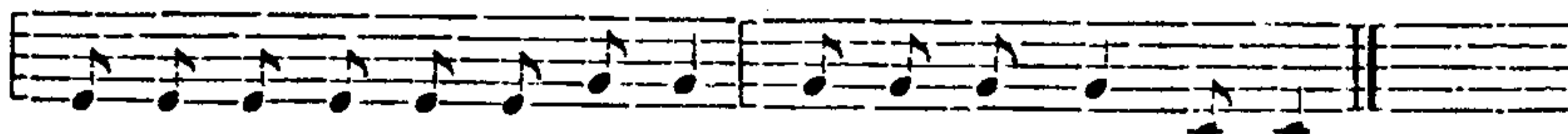
2. Pastýř.

Ve - ru ne - ple - tu neb se ce - lý stra - chy tre - su,

drn - ka - jú mi mo - je zu - by, jak by mně chtěly vy - le - tět z hu - by

kšti - ca se na hla - vě je - zí, až po mně mráz bě - ží. ⁸⁾

⁶⁾ Feifalík 13. 21. 24. 221.

⁷⁾ Neplkoši, nemátoži (starý imperativ) Feif. 13. 221.

⁸⁾ Feif. 13. 24. 221.